

Nr 643

Av herr **Kristensson** i Osby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 37, angående prisutjämningsavgift m. m.

Fullmaktslagstiftningen om prisutjämningsavgifter beslöts för första gången år 1945 och motiverades då med behovet att kunna bemästra uppkommande svårigheter på det prispolitiska området under en övergångsperiod omedelbart efter krigets slut. Fullmakten har emellertid förlängts varje år. I proposition nr 37 till årets riksdag begär Kungl. Maj:t fortsatt bemyndigande fram till den 1 juli 1957. Fullmakten, som i princip gäller hela exportområdet, har icke utnyttjats sedan 1952.

Ifrågavarande avgifter är i princip att jämställa med en beskattning. Att en viss del av inbetalda avgifter enligt avtal skall återbetalas till de berörda företagen rubbar inte detta förhållande. Enighet torde råda om att riksdagen skall vara ytterst återhållsam med att delegera sin i grundlagen befästa beskattningsrätt. Då vidare de för dagen rådande förhållandena inte kan åberopas för ett uttagande av ifrågavarande avgifter, anser vi att riksdagen med framhållande av nyssnämnda principiella uppfattning inte bör lämna den begärda fullmakten. Därest sådana förhållanden skulle inträffa att avgifter av här berörda slag skulle behöva uttagas, bör riksdagens beslut i den uppkomna situationen inhämtas.

Med hänvisning till det här anförda hemställer vi alltså,

att riksdagen måtte avslå den av Kungl. Maj:t i proposition nr 37 begärda fullmakten att förordna om prisutjämningsavgift.

Stockholm den 7 februari 1956

Filip Kristensson
i Osby

Erik Strandh

A. Widén